RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 230.455 van 10 maart 2015
in de zaak A. 213.678/X-15.943.

In zake : Hugo DE KEIJSER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jaak Haentjens
kantoor houdend te 9160 Lokeren
Heilig Hartlaan 54
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN OOST-VLAANDEREN

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 15 september 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2014/0513 van 5 augustus 2014 in de zaak 2009/0027/A/1/0014 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 10.821 van 26 september 2014.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 februari 2015.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Frederik Haentjens, die *loco* advocaat Jaak Haentjens verschijnt voor verzoeker, en Kaat Van Keymeulen, juriste, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Met een besluit van 17 september 2009 verleent de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen (hierna: deputatie) aan G. Vlaeminck een voorwaardelijke vergunning “voor de wijziging van een verkaveling met het oog op de bouw van een paardenstal”.

4. Het bestreden arrest verklaart het beroep van verzoeker tot vernietiging van dat besluit van 17 september 2009 ongegrond.

IV. Onderzoek van de cassatiemiddelen

A. Eerste middel

Standpunt van verzoeker

5. Verzoeker voert de schending aan van artikel 2 Burgerlijk

Wetboek, “het algemeen rechtsbeginsel krachtens hetwelk een nieuwe wet onmiddellijke werking heeft, geen terugwerkende kracht, en voor zover geen afbreuk wordt gedaan aan verkregen rechten”, artikel 132, § 3, van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: stedenbouwdecreet 1999), en de artikelen 7.5.8 en 4.6.7, § 2, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO).

Verzoeker herneemt de toelichting van het eerste onderdeel van het eerste middel in zijn verzoekschrift voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) en de gronden van verwerping ervan in het bestreden arrest.

Hij betoogt in het eerste onderdeel van het cassatiemiddel dat de RvVb gehouden was artikel 132, § 3, stedenbouwdecreet 1999 toe te passen omdat zijn bezwaarrechten geregeld werden door deze decretale bepaling. Voorts stelt hij dat het bestreden arrest door te oordelen dat de voor 1 september 2009 ingediende dossiers inhoudelijk verlopen volgens de bepalingen van de VCRO, iets toevoegt aan artikel 7.5.8, § 2, VCRO wat er niet in staat.

In een tweede onderdeel betoogt verzoeker dat artikel 132, § 3, stedenbouwdecreet 1999 geen beoordelingsvrijheid laat aan de overheid wanneer “het decretale bepaalde quotum van ¼ overschreden” is. Het bestreden arrest schendt deze bepaling door te oordelen dat de deputatie motiveert in de bestreden beslissing waarom het bezwaar ongegrond is en de deputatie daarbij een discretionaire bevoegdheid heeft.

Beoordeling

6. Artikel 7.5.8, § 2, tweede lid, VCRO bepaalt in de in deze zaak toepasselijke versie, wat volgt:

> “Beroepsdossiers die bij de deputatie werden betekend vóór 1 september 2009, doch waarover de deputatie op die datum nog niet heeft beslist, worden behandeld overeenkomstig de procedureregelen die golden voorafgaand aan die datum. De bekendmaking en de uitvoerbaarheid van de

> genomen beslissingen worden echter geregeld overeenkomstig artikel 4.7.23, § 3 tot en met § 5. Die genomen beslissingen kunnen worden bestreden bij de Raad voor vergunningsbetwistingen op grond van de regelingen, vastgelegd bij of krachtens artikel 4.8.11 tot en met 4.8.27."

Deze bepaling wordt in het Vlaams parlement in die zin toegelicht "dat materiële regelingen die te maken hebben met de afgifte van vergunningen op grond van het nieuwe artikel 167 van het stedenbouwdecreet 1999 in principe onmiddellijk doorwerken in alle vergunningsdossiers die vanaf de inwerkingtreding van het ontwerp van decreet behandeld worden, dus ook indien de aanvraag is ingediend voor de inwerkingtredingsdatum" en verder beschouwd als een "nuance tussen procedureel recht (getrapte inwerkingtreding […]) en materieel recht (onmiddellijke inwerkingtreding)" (Amendement, *Vl. Parl.* 2008-09, nr. 2011/3, 64-65).

7. Het bestreden arrest dat oordeelt dat de deputatie naar luid van artikel 7.5.8, § 2, tweede lid, VCRO de vóór 1 september 2009 ingediende dossiers waarover nog niet beslist was, moet behandelen volgens de proceduregelen die vóór die datum van toepassing waren "maar inhoudelijk volgens de bepalingen van de VCRO" en dat niet artikel 132, § 3, stedenbouwdecreet 1999 maar artikel 4.6.7, § 2, VCRO "van toepassing was op het ogenblik van(…) de bestreden beslissing" voegt niets toe aan artikel 7.5.8, § 2, VCRO en schendt niet de aangevoerde bepalingen en beginselen.

Het eerste onderdeel en bijgevolg ook het tweede onderdeel zijn niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van verzoeker

8. Verzoeker voert de schending aan van artikel 149 van de Grondwet (hierna: Gw) en artikel 6 van het algemeen plan van aanleg,

vastgesteld bij ministerieel besluit van 30 juni 1994 (hierna: APA Lochristi).

Verzoeker herneemt de toelichting van het eerste onderdeel van het tweede middel in zijn verzoekschrift voor de RvVb en de gronden van verwerping ervan in het bestreden arrest.

In het eerste onderdeel betoogt verzoeker dat het bestreden arrest niet motiveert waarom de deputatie niet kennelijk onredelijk beslist dat de aanvraag tot wijziging van de verkavelingsvergunning verenigbaar is met de bestemming zone voor landelijk wonen. Het bestreden arrest beantwoordt niet het middel van verzoeker dat de aanvraag niet verenigbaar is met artikel 6 APA Lochristi, en niet valt onder de bestemmingen landelijk wonen, niet grondgebonden agrarische bedrijven voor tuinbouw, agrarische bedrijfswoningen, bedrijfsgebouwen voor kleinbedrijf categorie II en III en horeca, detailhandel en diensten.

In het tweede ondergeschikte onderdeel stelt verzoeker dat het bestreden arrest artikel 6 APA Lochristi schendt en niet naar recht verantwoord is door te oordelen dat de aanvraag verenigbaar is met de bestemming “zone voor landelijk wonen”.

Beoordeling

9. Het bestreden arrest verwerpt het tweede middel van verzoeker na te hebben overwogen dat :

- de deputatie “niet kennelijk onredelijk beslist dat de aanvraag […] verenigbaar is met de bestemming ‘zone voor landelijk wonen’ […] volgens artikel 6 van het algemeen plan van aanleg”, en dat verzoeker “het tegendeel alleszins niet met concrete gegevens aan[toont]”,
- de deputatie “ook in alle redelijkheid [kon] beslissen” dat de aanvraag wat betreft de bouwhoogte van bedrijfsgebouwen en het aantal bouwlagen “verenigbaar is met de voorschriften van het algemeen plan van aanleg”,
- verzoeker niet aannemelijk maakt dat de beoordeling in de bestreden beslissing

van de eventuele hinderaspecten van de paardenstal “kennelijk onredelijk is”.

Door aldus te beslissen heeft de RvVb nagelaten met de vereiste duidelijkheid en ondubbelzinnigheid te motiveren waarop hij zijn overtuiging steunt dat de deputatie heeft mogen beslissen dat de aanvraag verenigbaar is met de bestemming “zone voor landelijk wonen” van het APA Lochristi en dat dit middelonderdeel van verzoeker bijgevolg moet worden verworpen. Het bestreden arrest schendt artikel 149 Gw.

Het eerste middelonderdeel is gegrond.

10. Gelet op het gegrond bevinden van het eerste middelonderdeel moet het tweede middelonderdeel niet worden onderzocht.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. A/2014/0513 van 5 augustus 2014 in de zaak 2009/0027/A/1/0014 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

2. Dit arrest dient te worden overgeschreven in de registers van bovenvermelde Raad en melding ervan moet worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

3. De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vergunningsbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tien maart 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,

bijgestaan door

Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Silvan De Clercq	**Johan Lust**